

בספר מצליחה חני לעשות את הבלתי יאומן לאברמינו הסופר-פעיל של פורטנוי: בפעם הראשונה בהיסטוריה הפורה שלו — הוא אינו מצליח למלא את תפקידו. אך בסרט, תודה לאל, לא קורים לה כל הדברים הגסים האלה. בסרט היא מסתפקת בלהיות יפה, ולהגיד מישפט אחד בלבד. "אני בכלל לא יודעת מה בדיוק קורה בסרט, אומרת חני, בספק בורות — ספק תמימות. לא רק היא. אף אחד אינו יודע כיצד בדיוק תתרגם השפה הקולנועית ל־משל את הפרק השני של, מה מעיק על פורטנוי? — אבר הזכרות, המתאר בעיקר את חתיות האוננות של אלכסנדר פורטנוי — או כיצד יראו על מסך הקולנוע חותי יותיו הסוטות בפרק משוגע לכל חור. "הבמאי, ארנסט ליהמן, אוסר בפירוש גלגות פרטים", אומר מייק בומוול, איש יחסי-ציבור של הסרט המדובר והיקר ב־ יותר בארה"ב לשנת 1971.

אבל להמוני תל-אביב המשתזפים, בקטע שנימצאו מול מלון דן היה מעניין גם בלי לדעת פרטים כיצד תיראה למשל הוריאציה הקולנועית של הפרק בו קונה אלכ נור הרוטט מתשוקה, חתיכת כבד באיטליז, אונס אותה מאחורי לוח מודעות, בדרכו ל־שיעורי-ההכנה לבר־מיצוה שלו. או של האורגיה המשולשת בין פורטנוי, אהובתו וזונה איטלקיה, לצופים, היה שמח גם בלי פרטים אלה.

כר הוא הכפיל
יגאל רוזנברג, החבר ו־ בעלה לעתיד הקרוב של משחק (עם הגב למצלמה) בתפקיד הכפיל הישראלי וכב, דיק בנג'מין. הרומן הגדול שלו בישראל, מתנהל חני — אלא עם השחקנית האמריקאית היפה ג'ייל.

ה את אברו של פורטנוי (בנג'מין) בסרט

הכוכבת בפעולה

חני פרי, בתנוחה הוליבודית טיפוסית, מול המצי למות, אנשי הצוות הטכני, ועשרות המעריצים. ה־ שמועה על ההסרטה הגיעה אפילו עד חוף שרתון הרחוק, וגרמה לנדיות חתיכות אל האזור שבו התרחשו הדברים. בתמונה למטה: חני והצוות בעת הכנות לצילום הסצנה. בתמונות מימין: חני ודיק בנג'מין, המשחק בסרט הזה את תפקידו של פורטנוי.

תיים, היו שמורות לשמש ולשמיים בלבד. לאחר שעה, עדיין בלי חיוך — החליפה חני את השורטס בבקיני שחור. כל ההע־רות, המבטים, ההשמצות וההתגררויות נענו בשתיקה כוכבית, מלחה בהבעה פוטוגנית של אישביעות רצון.

שונה לגמרי היתה התנהגותה של שח־קנית אחרת של הסרט, בשם חיה — אשר הצטיינה באברי גוף שופעים ושזי־פים, שנידחסו לתוך ביקיני לבן. חיה ה־סקסית, בתפקיד סטטיסטית בסרט, וכוכב־נית בחיים — לא התעלמה, בניגוד ל־כוכבת מגלי ההערצה שהקיפו אותה מכל צדדיה, ובצדדים מסויימים אפילו צבטוה. אבל חני יכולה להרשות לעצמה להתעלם מהקונקרונציה: "חוף זה שאני אומרת מישפט אחד, יש לי גם קלוד־אפ לכמה שניות" היא מגלה לכל המעוניינים. וכל אחד יודע, מה עשה קלוד־אפ בן מישפט לקריירה של מרילין מונרו, למשל.

היו שם מכונות הסרטה, במאי מפורסם, צוות עובדים טכניים, עוזר במאי, מאפרת, עוזר לעזור במאי, איש יחסי-ציבור, חתיכות מחוף שרתון ו־120 סטטיסטים. ואם זה עוד לא הספיק למישהו — ה־יה שם גם חני פרי.

יא התייצבה במקום — כמו כל אנשי הצוות — בשעה עשר וחצי. צי־לומי התפקיד במישפט הבודד שלה, התחיי־לו בשעה ארבע וחצי. אבל אף אחד לא השתעמם בינתיים. חני בתפקיד הכוכבת הגדולה, היתה מרתקת: ההתחלה, על כסא נוח, בחליפת שורטס ורודדה — היתה קפואה וזועפת. עשרות הצופים הגילהבים, שהצטייפפו מסביבה, לא זכו לקבל אפילו מבט אחד. עיניה הירו־קית. המקסימות מעוטות בריסים מלאכר־

